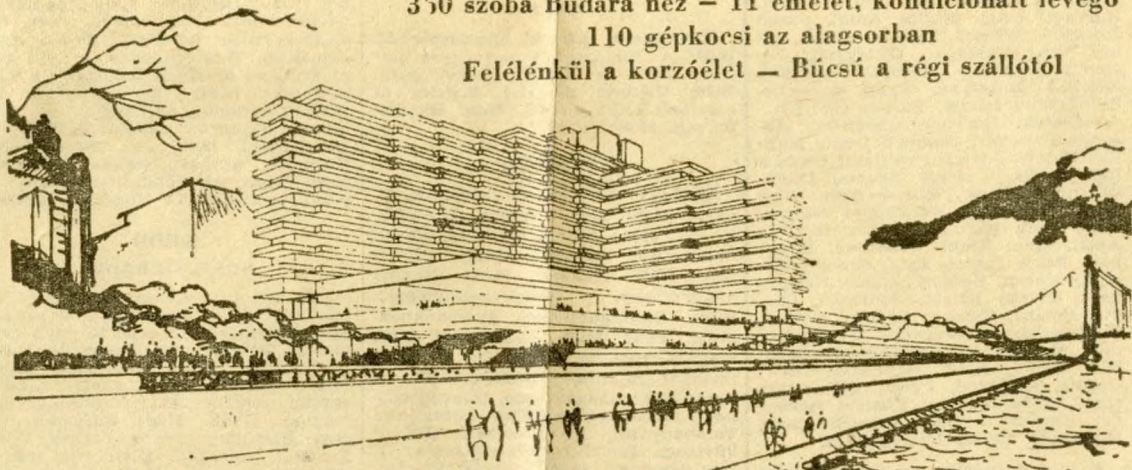

244 Épül az új Duna Szálló

350 szoba Budára néz — 11 emelet, kondicionált levegő
110 gépkocsi az alagsorban
Felélénkül a korzóélet — Búcsú a régi szállótól

Az Emke-aluljáró építése után egy másik nagyméretű beruházás került a fővárosi közönség érdeklődésének homlokterébe: megkezdődött az új Duna Szálló építése a Belvárosban. A lebombázott egykori Hungária Szálloda alapjait már bontják. A fiatal fákát az új Blaha Luiza térre és más-hová telebitették. Szabó György, a Középületépítő Vállalat építészvezetője a Nemzeti Színház ideiglenes otthonának elkészülte után kapta az itteni munkát.

— Erdekes, szép feladat — mondja Szabó György mérnök. — A 220 millió forintos beruházás pincetömbjének kiemelésén dolgozunk jelenleg. Még az időn meakezdhetjük az alapozást is, ha a tervezettnél korábban kapjuk a műszaki dokumentációt.

Az épülő új Duna Szálló terveit — ilyen nagy beruházásnál most először — két intézet négy-féle megoldásból versenypályázatot alánján választotta ki a szakértő zsűri. A LAKÓTERV javaslatára esett a választás. Finta József és Kovási László közös tanulmányterveit fogadták el. Így tulajdonképpen a régi vitát is eldöntötték: nem toronvház, hanem középmagas épület kerül a pesti Duna-partra. Ez nem bontja meg a mai városkép egységét és jobban megfelel a szállóvendégek igényeinek is. A 11 emeletes, 600 személyes új Duna Szálló terve, építészetiileg újszerű megoldása (amint a rajzon is látható a T betű aszimmetrikusan elhelyezett szára a Dunára merőlegesen, elválasztja a Vigadó és a Petőfi teret egymástól) biztosítja, hogy mind a 360 szoba a Dunára és Budára néz. Képletesen azt mondhatnánk, az új szálló a kilátásra épül. A T betű alsó két szintje „lepénnyé” szélesedik a Duna irányába. (Itt helyezik el az éttermeket, a bárokat, az üzleteket stb. szép kilátással.) A két-szintes „lepény”-épületrész lapos tetején parkot, japánkertet létesítenek.

— A feladat azért nem volt könnyű — mondja a fiatal, tehetséges építész mérnök, Finta József —, mert viszonylag keskeny Duna-parti sávon olyan korszerű igényeket kielégítő épületet kellett tervezni, amely számol a régi szállodasor iránti nosztalgiaival és messzemenően hasznosítja a forgalmas Belváros páratlan idegenforgalmi értékét, a Gellérthegy, a Tabán, a Vár csodálatos panorámáját.

Az építészeti megoldások szerencsésen kielégítik a legmagasabb idegenforgalmi igényeket is. Mivel a vendégek nem szeretik a monumentális termeket, amelyekben szinte elvész az ember, az első emeleten három kisebb, egyenként 150 személyes éttermet létesítenek. A szomszédos 500 személyes, hatalmas bankett-terem alakítható falakkal szükség szerint szintén kisebb, intim hangulatú helyiségekre osztható. A földszinti hatalmas hall összeköpi szintén mozgalmas, bárokkal, apró üzletekkel, üvegfallal tagolt. A hallból négy, egyenként 16–20 személyes közös gyűjtővezérlésű felvonó szállítja a vendégeket az emeletekre és a 11. emeleten levő tetőterembe. Légkondicionáló berendezés biztosítja télen—nyáron egyaránt a kellemes hőmérsékletet, a levegő megfelelő páratartalmát. Az alagsori garázs 110 gépkocsi befogadására alkalmas.

Az új Duna Szálló nemcsak 600 külföldi vendégnek nyújt kényelmes otthont és kellemes szórakozást, a Belvárosnak is új színpontja lesz. Az éttermek, bárók, teraszok összesen 2000 embert fogadnak be. Az új üzletek, éttermek, üzletsorok felélénkítik majd a Duna-parti korzó életét. A tervek szerint 8–10 méter széles sétálószáv épül, amely a „lepény” árkádjai alatt és teraszainál kiszélesedik.

Réder György, a régi Duna Szálló igazgatója 40 éve dolgozik a szakmában, ő az új Duna ter-

vezésének, építésének, berendezésének főkonzeptánsa is.

— Minden szempontból korszerű lesz az új szálloda — mondja. — A budapesti szállodák rekonstrukciója befejeződött, s a most épülők pedig 2000-ben is kielégítik majd az igényeket. Jelenleg 400–500 személyes, korszerű távolsági utasszállító gének tervezésén dolgoznak. Az új Duna egy ilyen különjárat legigényesebb utasait is képes lesz fogadni, elhelyezni és szórakoztatni 1970-ben.

— Mi lesz a régi Duna Szállóval?

— Éppen 13 éve vagyok a Duna igazgatója, mégsem tartom ezt peches számnak, noha végleges zárórára készülünk. A négy régi Duna-parti szálloda közül csak egy maradt meg, sajnós, a legkorszerűtlenebb. A városrendezők már régen kihalásra ítélték, 1955 után 1965 lett a második lebontási terminus. Csupán a gépészeti berendezések felújítása 15–20 milliót és egy-két éves leállást igényelne. Nem éri meg az áldozatot, hiszen a mai Duna Szállót érdemben semmiféle rekonstrukcióval nem korszerűsíthetjük. Előre, ha megemlítem, hogy 99 szobánkból 27 néz a Dunára és 47 a belső udvarra. Az igen korszerű új Duna szoba- és ágyszáma viszont egymaga csaknem eléri a régi Duna-parti szállodasort.

Az első osztályú régi Duna másodosztályú árai vigasztalul szolgálának majd a törzsvendégeknek, búcsúzásképpen december utolsó hetében. Mert 1967. január 2-án megkezdődik a kiköltözés, február 1-én pedig a bontás. A reprezentatív szilveszteri búcsúműsor összeállításán még dolgoznak. A záróra mottója ellenben már ismert:

— Viszontlátásra, három év múlva, 1969 szilveszterére, az új Duna Szálló avatásán ismét találkozunk.

K. J.